

лише 5%. Це означає, жінки досі не мають рівних можливостей з чоловіками.

Принагідно відзначити, що останні роки Україна активно працює над подоланням розриву в оплаті праці між чоловіками і жінками. Результатом плідної роботи є схвалення Кабінетом Міністрів України Національної стратегії подолання гендерного розриву в оплаті праці на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації на 2023-2025 роки [3]. Відповідне рішення було ухвалено на засіданні Уряду 15 вересня 2023 року. **План реалізації Національної стратегії подолання гендерного розриву в оплаті праці в Україні на період до 2030 року, зокрема, передбачає:**

1. Подолання стереотипів і дискримінації за ознакою статі.
2. Удосконалення законодавства про рівну оплату праці.
3. Створення умов для зручного поєднання сімейних та професійних обов'язків.

Резюмуючи викладене слід зазначити, що реалізація **Національної стратегії подолання гендерного розриву в оплаті праці ставить нові виклики як для держави так і для суспільства, що в свою чергу потребує комплексного і послідовного впровадження у практику рекомендацій Ради Організації економічного співробітництва щодо забезпечення гендерної рівності в частині оплати праці жінок і чоловіків; розроблення та затвердження рекомендацій щодо забезпечення прозорості в оплаті праці за гендерним критерієм; запровадження гендерного квот в органах управління та на керівних посадах.**

Список використаних джерел:

1. Конвенція МОП про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності № 100. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/993_002#Text
2. Цілі сталого розвитку України: національна доповідь URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/natsionalna-dopovid-csr-Ukrainy.pdf>
3. Національна стратегія подолання гендерного розриву в оплаті праці на період до 2030 року: схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 вересня 2023 р. № 815-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/815-2023-%D1%80#Text>

КЛЕМПАРСЬКИЙ Микола

*доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільного, трудового права та права соціального забезпечення
Донецького державного університету внутрішніх справ*

КУЦЕНКО Тетяна

доктор філософії, Дніпровський Апеляційний суд, суддя

ЮРИДИЧНІ ГАРАНТІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ТРУДОВИХ ПРАВ СУДДІ ЯК СПЕЦІАЛЬНОГО СУБ'ЄКТА ТРУДОВОГО ПРАВА

За часів незалежності України була проведена не одна реформа судової системи та прийнято велика кількість законів у сфері судоустрою України.

Однак, часті зміни та реформування не завжди позитивно впливали на процес трудової діяльності суддів, а навпаки, в окремих випадках створювали неможливість прогнозування суддями свого професійного майбутнього. З іншого боку, запровадження великої кількості соціальних та економічних гарантій для суддів призвели до того, що у суспільстві зменшився рівень довіри до трудової діяльності судді та виникли питання з приводу зловживання суддею своїм службовим становищем.

Слід зауважити, що враховуючи особливість правового статусу суддів та особливості правового регулювання їх трудової діяльності, то юридичні гарантії реалізації трудових прав судді як спеціального суб'єкта трудового права слід поділити на загальні та спеціальні. У працях науковців є міркування щодо систематизації юридичних гарантій суддів в процесі їх трудової діяльності. Так, наприклад, аналіз загальних юридичних гарантій в своїй науковій роботі проводив В.М. Кравчук, який зазначав, що до загальної системи гарантій прав та свобод суддів зараховуються: заходи стимулювання ефективного вчинення правосуддя, заходи профілактики правопорушень, заходи відновлення порушених прав для суддів, встановлення процедурних форм реалізації прав, наявність конституційного контролю за виконанням обов'язків [1, с. 94]. Разом з тим, на міжнародному рівні Г.А. Зуб визначав, що до юридичних гарантій трудової діяльності суддів відносять: безпека суддів, належна винагорода та умови служби, розмір пенсії та вік виходу на неї, строк повноважень суддів. Підвищення суддів повинно відбуватись на підставі об'єктивних чинників (моральних якостей, досвіду тощо) [2, с. 117]. Таким чином, ми прийшли до висновку, що систему трудових юридичних гарантій діяльності суддів можна розглядати в контексті його правової діяльності та матеріальної (фізичної) стабільності.

Таким чином, загальні гарантії визначають умови самостійності, неупередженості та незалежності суддівської діяльності. До таких гарантій, на нашу думку, слід віднести: а) забезпечення суддею, під час своєї трудової діяльності принципів верховенства права, принцип розподілу державної влади, тощо; б) забезпечення трудової діяльності суддів повинна відбуватись за рахунок розвитку демократії в суспільстві, формуванню правової держави, стабільності та євроінтеграції в сфері законодавства, забезпеченості якості та доступності правосуддя; в) наявність високого професійного рівня знань та правової культури у суддів, а також високих моральних та культурних цінностей.

Разом з тим, всі загальні гарантії трудової діяльності суддів можна поділити на три головні групи, а саме: політичні гарантії, економічні та духовно-культурні гарантії, які виникають під час трудової діяльності суддів, як спеціальних суб'єктів трудового права. За допомогою загальних юридичних гарантій формуються засади необхідних умов трудової діяльності суддів та забезпечується дотримання законодавства під час здійснення правосуддя.

Проте, трудова діяльність суддів забезпечуються не тільки загальними юридичними гарантіями, а й спеціальними. Так, наприклад, А.О. Шевчук під поняттям спеціальних гарантій суддівської діяльності розуміє не тільки ті гарантії, які поширюються на суддю, але й гарантії які стосуються його членів

сім'ї [3, с. 269]. Визначення та закріплення спеціальних юридичних гарантій трудової діяльності суддів пов'язані із недопущенням здійснення тиску на суддю чи членів його сім'ї у зв'язку з виконанням ним своїх трудових обов'язків. Такі гарантії мають на меті забезпечити належне та достатнє матеріальне та соціальне забезпечення трудової діяльності суддів, як спеціального суб'єкта трудового права; здійснення превентивних заходів охорони та захисту суддів та членів їх сімей; визначення та забезпечення компенсаційних виплат за шкоду завдану у зв'язку з виконанням суддею своєї професійної діяльності.

Таким чином, до спеціальних юридичних гарантій реалізації трудових прав судді як спеціального суб'єкта трудового права необхідно віднести: 1) спеціальні гарантії фінансового забезпечення суддів; 2) спеціальні гарантії відпочинку для суддів; 3) спеціальні гарантії соціального страхування суддів; 4) спеціальні гарантії щодо надання державою службового житла для суддів; 5) спеціальні гарантії пенсійного забезпечення суддів; 6) спеціальні гарантії що забезпечують безпеку життя та здоров'ю не тільки суддям, але і членам їх сімей.

Розглянемо окремі з них. Так, спеціальні гарантії фінансового забезпечення суддів – це особлива гарантія професійної трудової діяльності суддів, яка надається у вигляді суддівської винагороди обчислену у грошовому виразі за професійну діяльність та доплати до посадового окладу судді. Оплата праці суддів є гарантією їх трудової діяльності, яка полягає у здійсненні законного, неупередженого та об'єктивного правосуддя. Дана гарантія забезпечує працівникам суддівського органу гідний рівень життя, у відповідності до можливостей держави, та обмеження стороннього фінансового впливу на суддю.

Наступним видом спеціальних юридичних гарантій трудової діяльності суддів є спеціальні гарантії відпочинку для суддів, як спеціальних суб'єктів трудового права. **Відповідно до ст. 136** Закону України «Про судоустрій та статус суддів» від 02.06.2016 року №1402-VIII суддям надається щорічна оплачувана відпустка тривалістю 30 робочих днів з виплатою, крім суддівської винагороди, допомоги на оздоровлення в розмірі посадового окладу. Суддям, які мають стаж роботи більше 10 років, надається додаткова оплачувана відпустка тривалістю 15 календарних днів [4].

З урахуванням того, що праця суддів є стресонебезпечною їм гарантується як основна так і додаткова відпустки. Оскільки трудові вимоги до професійної діяльності суддів значно підвищенні порівняно з іншими працівниками, судді отримують гарантії додаткових пільг та гарантій, які не визначені в законодавстві про працю. Як додаткова спеціальна гарантія є надання додаткової відпустки суддям, які мають стаж роботи понад 10 років. Це пов'язано з тим, що з віком негативні наслідки від трудової діяльності для здоров'я судді стають більшими, і саме для їх зменшення впливу таких наслідків суддям дають більше часу для відновлення сил, здоров'я та трудового натхнення.

Третім видом спеціальних юридичних гарантій для суддів є гарантії соціального страхування суддів в процесі їх трудової діяльності. Так, згідно зі ст. 141 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» від 02.06.2016 року №

1402-VIII: «обов'язкове державне страхування життя і здоров'я суддів здійснюється за рахунок коштів Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» [4]. Пункт 6.3 Європейської хартії «Про статус суддів» 1998 року закріплює положення щодо гарантій захисту суддям, що виконують свої професійні, від соціальних ризиків, пов'язаних з хворобою, материнством, інвалідністю, похилим віком та смертю [5]. Дані правові положення враховані у законодавстві нашої держави, а тому держава створила гарантії для професійних суддів від соціальних ризиків. Також соціальні гарантії суддів не повинні звужуватись незалежно від нормативно-правових змін у державі. Дану правову позицію підтримує й Конституційний Суд України, який зазначає, що забороняється скасування або звуження досягнутого рівня незалежності суддів, у тому числі заходів їх правового захисту та матеріального і соціального забезпечення при прийнятті нових законів та інших нормативних актів, внесенні змін до них [6].

Наступним видом спеціальної гарантії трудової діяльності суддів є гарантії їх спеціального пенсійного забезпечення. Матеріальне забезпечення суддів проявляється у вигляді щомісячного грошового утримання та у вигляді пенсії. А тому дану гарантію слід розглядати як вибір судді між двома видами матеріального забезпечення. Дане положення закріплюється у ч. 1 ст. 142 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» від 02.06.2016 року № 1402-VIII, де встановлено, що судді, який вийшов у відставку, після досягнення чоловіками віку 62 років, жінками - пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», виплачується пенсія на визначених умовах або за його вибором щомісячне довічне грошове утримання [4]. Частина друга даної статті визначає, що суддя у відставці, який не досяг пенсійного віку має право отримувати лише щомісячне довічне грошове утримання. Фінансування таких видів виплат відбувається за рахунок державного бюджету – у випадку щомісячного грошового утримання, чи за рахунок Пенсійного фонду України – якщо це пенсія.

Пенсія суддів знаходить в прямій залежності від розміру суддівської винагороди а тому судді мають право і на перерахунок своїх пенсій. Механізм перерахунку пенсій недосконалий через наявність таких причин: а) дія різних законів щодо судоустрою та статусу суді, що призводить до пристосування до кожного окремого пенсіонера пенсійної системи; б) різні способи нарахування пенсій; в) наявність право на перерахунок чи його відсутність; г) різний розмір пенсійного забезпечення тощо.

Наступним спеціальними юридичними гарантіями трудової діяльності суддів як спеціального суб'єкта трудового права є гарантії щодо безпеки життя та здоров'я не тільки суддів, але й членів їх сімей. Необхідність захисту життя та здоров'я не тільки суддів, а й членів їх сімей пов'язані з особливостями їх трудової діяльності та можливими погрозами що можуть виникати. З метою забезпечення безпеки життя, здоров'я та майна судді та членів його сім'ї можуть бути використані такі запобіжні заходи безпеки: а) особиста охорона, охорона житла і майна; б) видача зброї, засобів індивідуального захисту і сповіщення про